ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ: ΨΗΦΙΟΠΟΙΗΜΕΝΟ ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΟ ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ, ΤΟ ΟΠΟΙΟ ΤΑΥΤΙΖΕΤΑΙ ΜΕ ΤΟ ΑΝΤΙΣΤΟΙΧΟ ΕΝΤΥΠΟ ΕΓΓΡΑΦΟ. ΘΕΩΡΗΜΕΝΟ ΓΙΑ ΤΗ ΝΟΜΙΜΗ ΑΠΟΥΛΟΠΟΙΗΜΕΝΗ ΣΗΜΑΝΣΗ ΚΑΙ ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ, ΜΕ ΕΓΚΕΚΡΙΜΕΝΗ ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΥΠΟΓΡΑΦΗ. ΑΘΗΝΑ, Ο ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ
GEORGIOS PAPADIMITRIOU
01/07/2026 12:41

**ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ**

**ΕΙΔΙΚΗ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΚΩΝ ΔΙΑΦΟΡΩΝ**

**ΤΜΗΜΑ ΑΝΑΚΟΠΩΝ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΕΚΤΕΛΕΣΗΣ**

**ΑΡΙΘΜΟΣ ΑΠΟΦΑΣΗΣ**

2627/2026

**ΤΟ ΜΟΝΟΜΕΛΕΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ**

**Συγκροτήθηκε** από την Δικαστή Παρασκευή – Ελένη Κοκκίνου, Πρωτοδίκη, η οποία ορίσθηκε από τον Πρόεδρο του Τριμελούς Συμβουλίου Διοίκησης του Πρωτοδικείου Αθηνών, και την Γραμματέα Αναστασίου Αναστασία.

**Συνεδρίασε** δημόσια, στο ακροατήριό του, την 12η Μαΐου 2026, για να δικάσει την υπόθεση, μεταξύ:

**Του ανακόπτοντος:** κατοίκου

ο οποίος παραστάθηκε στο ακροατήριο δια του πληρεξουσίου δικηγόρου του Τσιαφούτη Βίκτωρα (ΑΜ/ΔΣΑ 31580) που κατέθεσε προτάσεις.

**Της καθ' ης η ανακοπή:** Ανώνυμης Εταιρείας διαχείρισης απαιτήσεων με την επωνυμία

εδρεύει στην Αθήνα κι εκπροσωπείται νόμιμα, ως μη δικαιούχου και μη υπόχρεου διαδίκου και ως διαχειρίστριας της απαίτησης της αλλοδαπής εταιρείας ειδικού σκοπού με την επωνυμία
που εδρεύει στο Δουβλίνο Ιρλανδίας, και η οποία κατέστη ειδική διάδοχος ως προς τα δικαιώματα που απορρέουν από την επίδικη δανειακή σύμβαση, της ανώνυμης τραπεζικής εταιρείας με την επωνυμία «ΤΡΑΠΕΖΑ ΠΕΙΡΑΙΩΣ ΑΝΩΝΥΜΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ» που εδρεύει στην Αθήνα κι εκπροσωπείται νόμιμα και η οποία είχε καταστεί οιονεί καθολική διάδοχος της ανώνυμης τραπεζικής εταιρείας με την επωνυμία «ΓΕΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΑΝΩΝΥΜΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ», η οποία παραστάθηκε στο ακροατήριο δια της πληρεξουσίας δικηγόρου της ' που κατέθεσε προτάσεις.

Ο ανακόπτων ζήτησε να γίνει δεκτή η από 23-1-2026 και με αριθμό έκθεσης κατάθεσης δικογράφου ΓΑΚ/ΕΑΚ: 16908/721/2026 ανακοπή του, η οποία προσδιορίστηκε να συζητηθεί για τη δικάσιμο που αναγράφεται στην αρχή της παρούσας και γράφτηκε στο πινάκιο (ΟΒΑ/66).

Κατά τη συζήτηση της υπόθεσης οι πληρεξούσιοι δικηγόροι των διαδίκων, αφού ανέπτυξαν τους ισχυρισμούς τους, ζήτησαν να γίνουν δεκτά όσα αναφέρονται στα πρακτικά δημόσιας συνεδρίασης και στις προτάσεις που κατέθεσαν.

**ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ**
**ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟΝ ΝΟΜΟ**

Με την υπό κρίση ανακοπή, ο ανακόπτων ζητεί να ακυρωθούν, για τους λόγους που ειδικότερα εκτίθενται σ'αυτήν, α) η από 17-11-2025 επιταγή προς εκτέλεση παρά πόδα του αντιγράφου εκ του πρώτου εκτελεστού απογράφου της με αριθμ. 47520/2013 διαταγής πληρωμής του Δικαστή του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών, β) η με αριθμό 1980/11-12-2025 έκθεση αναγκαστικής κατάσχεσης ακίνητης περιουσίας του δικαστικού επιμελητή του Εφετείου Αθηνών διορισμένου στο Πρωτοδικείο Αθηνών Διονυσίου Σταθόλουπου, δια της οποίας, με βάση το πρώτο εκτελεστό απόγραφο της με

αριθμ. 47520/2013 διαταγής πληρωμής του Δικαστή του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών, επιβλήθηκε αναγκαστική κατάσχεση στα κείμενα στον δήμο , ακίνητα ιδιοκτησίας του, και γ) το υπ' αριθμ. 1987/18-12-2025 απόσπασμα της ανωτέρω έκθεσης κατάσχεσης του ιδίου ως άνω δικαστικού επιμελητή, καθώς και να καταδικαστεί η καθ'ης η ανακοπή στην καταβολή των δικαστικών του εξόδων.

Με αυτό το περιεχόμενο και αιτήματα, η υπό κρίση ανακοπή, εισάγεται ενώπιον του καθ' ύλη και κατά τόπο αρμοδίου παρόντος Δικαστηρίου [άρθρο 933 παρ.3 ΚΠολΔ – όπως το άρθρο 933 ΚΠολΔ ισχύει μετά την αντικατάσταση του από τη διάταξη του άρθρου όγδοου παρ.2 του άρθρου πρώτου του ν. 4335/2015 και μετά την τροποποίησή του δια του άρθρου 57 του ν.4842/2021, ο οποίος ως προς την ανωτέρω τροποποίηση που επέφερε στο άρθρο 933 ΚΠολΔ τέθηκε σε ισχύ, σύμφωνα με τη μεταβατική διάταξη της παρ.6α του άρθρου 116 και του άρθρου 120 εδαφ.β αυτού για ανακοπές που ασκούνται από την 01.01.2022 και έπειτα], αφού ο μεν εκτελεστός τίτλος εκδόθηκε από το Μονομελές Πρωτοδικείο, το δε κατασχεθέν ακίνητο βρίσκεται στην περιφέρεια του Πρωτοδικείου Αθηνών [Δήμος Αγίας Βαρβάρας Αττικής], παραδεκτώς για να δικασθεί κατά την ειδική διαδικασία των περιουσιακών διαφορών, (σύμφωνα με την παρ. 3 του άρθρου 937 ΚΠολΔ σε συνδυασμό με τα άρθρα 614 επ. του ιδίου Κώδικα, όπως το άρθρο 937 ΚΠολΔ ισχύει μετά την αντικατάσταση του από τη διάταξη του άρθρου όγδοου παρ.2 του άρθρου πρώτου του ν. 4335/2015 και μετά την τροποποίησή του δια του άρθρου 59 του ν.4842/2021, ο οποίος ως προς την ανωτέρω τροποποίηση που επέφερε στο άρθρο 937 ΚΠολΔ τέθηκε σε ισχύ, σύμφωνα με τη μεταβατική διάταξη της παρ.6β του άρθρου 116 και του άρθρου 120 εδαφ.β αυτού για αποφάσεις που εκδίδονται από την 01.01.2022 και έπειτα). Η ένδικη ανακοπή τυγχάνει νόμιμη στηριζόμενη στις διατάξεις των άρθρων 933 και 176 ΚΠολΔ, ενώ έχει ασκηθεί εμπρόθεσμα και νόμιμα, σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 934 παρ. 1α ΚΠολΔ, όπως αυτή ισχύει μετά την αντικατάστασή της δια του άρθρου όγδοου παρ.2 του άρθρου πρώτου του ν.4335/2015 (που τυγχάνει εν προκειμένω

εφαρμοστέα επειδή οι λόγοι της κρινόμενης ανακοπής αφορούν σε ελαττώματα του εκτελεστού τίτλου και της εκτελεστικής διαδικασίας που ανάγονται σε πράξεις αναγκαστικής εκτέλεσης προγενέστερες χρονικά της δημοσίευσης του αποσπάσματος της κατασχετήριας έκθεσης), δεδομένου ότι, η έκθεση αναγκαστικής κατάσχεσης επιδόθηκε στον ανακόπτοντα την 12-12-2025 (όπως προκύπτει από την από 12-12-2025 επισημείωση επί της έκθεσης αναγκαστικής κατάσχεσης του επιδόσαντος αυτήν δικαστικού επιμελητή περί επίδοσης αυτής), από την οποία (επίδοση) αρχίζει και η προαναφερόμενη προθεσμία των 45 ημερών που προβλέπεται στη διάταξη του άρθρου 934 παρ.1 περ. α' του ΚΠολΔ [Π. Γέσιου – Φαλτσή, Δίκαιο Αναγκαστικής Εκτελέσεως, Τομ. Ι, Γενικό Μέρος, Β' έκδοση (2017), §40, ΙΙΙ 1γ', αρ. 28, Κεραμεύς/Κονδύλης/Νίκας (- Π. Μάζης), ΚΠολΔ2, αρθρ. 934, αριθ. 5, ΑΠ 212/2000 ΕλλΔνη 2000.712], και η ανακοπή ασκήθηκε μέσα σε 45 ημέρες από την επίδοση αυτή, δεδομένου ότι κατατέθηκε στη Γραμματεία του παρόντος Δικαστηρίου την 26-1-2026 και επιδόθηκε στην καθ' ης η ανακοπή την ίδια ως άνω ημεροχρονολογία (όπως προκύπτει από τη με αριθμ.9566ΣΤ/26-1-2026 έκθεση επίδοσης του δικαστικού επιμελητή του Εφετείου Αθηνών με έδρα στο Πρωτοδικείο Αθηνών Κωνσταντίνου Κοττικιά). Πρέπει, επομένως, η υπό κρίση ανακοπή, κατά το μέρος που κρίθηκε νόμιμη, να γίνει δεκτή ως προς το τυπικό της μέρος και να ερευνηθεί περαιτέρω ως προς τη νομική και ουσιαστική βασιμότητα των λόγων της.

Στην παράγραφο 2 του άρθρου 9 του ν.3869/2010 περί ρύθμισης οφειλών των υπερχρεωμένων φυσικών προσώπων, στα εδάφια α'έως ζ', όπως ίσχυαν μετά την τροποποίησή του εν λόγω άρθρου με τον ν.4161/2013 και προ της τροποποίησής του με τον ν.4346/2015 προβλεπόταν ότι «2. Ο οφειλέτης μπορεί να υποβάλει στο δικαστήριο πρόταση εκκαθάρισης ζητώντας να εξαιρεθεί από την εκποίηση βεβαρημένο ή μη με εμπράγματη ασφάλεια ακίνητο, που χρησιμεύει ως κύρια κατοικία του, εφόσον τούτο δεν υπερβαίνει το προβλεπόμενο από τις ισχύουσες διατάξεις όριο αφορολόγητης απόκτησης πρώτης κατοικίας, προσαυξημένο κατά πενήντα τοις εκατό. Στην περίπτωση αυτή το δικαστήριο ρυθμίζει την ικανοποίηση απαιτήσεων των πιστωτών σε

συνολικό ποσό που μπορεί να ανέρχεται μέχρι και στο ογδόντα τοις εκατό (80%) της αντικειμενικής αξίας του ακινήτου της κύριας κατοικίας. Η ρύθμιση μπορεί να προβλέπει και περίοδο χάριτος. Η εξυπηρέτηση της οφειλής γίνεται με επιτόκιο που δεν υπερβαίνει αυτό της ενήμερης οφειλής ή το μέσο επιτόκιο στεγαστικού δανείου με κυμαινόμενο επιτόκιο που ίσχυε σύμφωνα με το στατιστικό δελτίο της Τράπεζας της Ελλάδος κατά τον τελευταίο μήνα για τον οποίο υφίσταται μέτρηση, αναπροσαρμοζόμενο με επιτόκιο αναφοράς αυτό των Πράξεων Κύριας Αναχρηματοδότησης της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας ή, σε περίπτωση καθορισμού σταθερού επιτοκίου, το μέσο επιτόκιο στεγαστικού δανείου για ανάλογη της ρύθμισης περίοδο, όπως ομοίως προκύπτει από το στατιστικό δελτίο της Τράπεζας της Ελλάδος, και χωρίς ανατοκισμό. Οι απαιτήσεις των πιστωτών που έχουν εμπράγματη ασφάλεια στο ακίνητο ικανοποιούνται προνομιακά από τις καταβολές του οφειλέτη με βάση την παρούσα παράγραφο. Για τον προσδιορισμό της περιόδου τοκοχρεολυτικής εξόφλησης της οριζόμενης συνολικής οφειλής λαμβάνεται υπόψη η διάρκεια των συμβάσεων δυνάμει των οποίων χορηγήθηκαν πιστώσεις στον οφειλέτη. Η περίοδος πάντως αυτή δεν μπορεί να υπερβαίνει τα είκοσι έτη, εκτός αν η διάρκεια των συμβάσεων δυνάμει των οποίων χορηγήθηκαν πιστώσεις στον οφειλέτη ήταν μεγαλύτερη των είκοσι ετών, οπότε ο (τότε) Ειρηνοδίκης δύναται να προσδιορίσει μεγαλύτερη διάρκεια, η οποία πάντως δεν υπερβαίνει τα τριάντα πέντε έτη.». Στην παράγραφο 3 του ίδιου εν λόγω άρθρου, όπως ισχύει μετά την τροποποίησή της με τον ν.4549/2018 προβλέπεται ότι «3. Η μη τήρηση από τον οφειλέτη των υποχρεώσεων που επιβάλλονται κατ' εφαρμογή της παραγράφου 2, επιτρέπει στον πιστωτή να κινήσει διαδικασίες αναγκαστικής εκτέλεσης κατά του οφειλέτη και της μοναδικής κατοικίας του. Καταγγελία της ρύθμισης της παραγράφου 2 επιτρέπεται εφόσον ο οφειλέτης καθυστερεί υπαιτίως την καταβολή τεσσάρων διαδοχικών μηνιαίων δόσεων ετησίως ή καθυστερεί την καταβολή δόσεων της ρύθμισης, έτσι το συνολικό ύψος του ποσού σε καθυστέρηση να υπερβαίνει αθροιστικώς την αξία τεσσάρων (4) μηνιαίων δόσεων ετησίως. Για τον

υπολογισμό του έτους στο προηγούμενο εδάφιο λαμβάνεται ως αφετηρία ο χρόνος έκδοσης της αποφάσεως που διατάσσει την καταβολή των δόσεων κατά το παρόν άρθρο. Αν ο οφειλέτης κατοικεί ή διαμένει σε ξένο ακίνητο [και ο σύζυγος αυτού δεν διαθέτει ακίνητο που μπορεί να χρησιμοποιηθεί ως κατοικία], τότε οι διατάξεις της παρούσας παραγράφου εφαρμόζονται και για το μοναδικό ακίνητο του οφειλέτη που μπορεί να χρησιμοποιηθεί ως κύρια κατοικία. Η προστασία του ακινήτου, σύμφωνα με τα προηγούμενα, ισχύει και εφόσον ο οφειλέτης έχει την επικαρπία ή ψιλή κυριότητα ή ιδανικό μερίδιο επ' αυτών». Κατά την παράγραφο 6 του ίδιου άρθρου, όπως αυτή προστέθηκε με το άρθρο 62 του ν.4549/2018 και σύμφωνα με την παρ.11 του άρθρου 68 του αυτού νόμου, εφαρμόζεται και σε υποθέσεις, επί των οποίων δημοσιεύθηκε απόφαση πριν την έναρξη ισχύος του, «6. Οι παράγραφοι 3 έως 6 του άρθρου 8 εφαρμόζονται και στο σχέδιο διευθέτησης οφειλών του παρόντος άρθρου. Η μεταρρύθμιση της απόφασης γίνεται εντός των ορίων της παραγράφου 2 του άρθρου 9, όπως αυτή εφαρμόστηκε από τη μεταρρυθμιζόμενη απόφαση.». Στη δε παράγραφο 6 του άρθρου 8 του ν.3869/2010 ορίζεται ότι «6. Η απόφαση που ορίζει μηνιαίες καταβολές είναι αμέσως εκτελεστή και δεν επιτρέπεται δικαστική αναστολή της. Δικαστική δαπάνη δεν επιδικάζεται». Τέλος, με το άρθρο 15 του ν.3869/2010 προβλέπεται ότι «Για τη ρύθμιση και απαλλαγή χρεών φυσικών προσώπων εφαρμόζονται, όπου επιβάλλεται, με την επιφύλαξη ειδικότερων διατάξεων του παρόντος, οι διατάξεις του Πτωχευτικού Κώδικα». Εφόσον, λοιπόν έγινε δεκτή η αίτηση του άρθρου 4 του ν.3869/2010 και εκδόθηκε απόφαση κατά τις διατάξεις των άρθρων 8 παρ.2 και 9 παρ.2 του ίδιου ως άνω νόμου, δεν επιτρέπεται η λήψη καταδιωκτικών μέτρων κατά του οφειλέτη, από τους καταλαμβανόμενους από την απόφαση πιστωτές. Με βάση τα όσα γίνονται δεκτά και στο πλαίσιο ερμηνείας του άρθρου 18 του Πτωχευτικού Κώδικα, -οι διατάξεις του οποίου εφαρμόζονται αναλόγως σύμφωνα με τα άρθρα 9 και 15 του ν.3869/2010 και επί των αιτήσεων του ν.3869/2010, με την επιφύλαξη της διαφορετικής ρύθμισης από τον τελευταίο αυτό νόμο-, δεν καταλαμβάνεται, κατά την άποψη που το παρόν Δικαστήριο θεωρεί ορθότερη, στην ως άνω απαγόρευση, η υποβολή αίτησης για την έκδοση

διαταγής πληρωμής και η έκδοση αυτής καθ` εαυτής της διαταγής πληρωμής, καθόσον, κατά την κρίση του δικαστηρίου, η αίτηση και η έκδοση διαταγής πληρωμής δεν αποτελούν επιθετικές πράξεις, όπως η έγερση αγωγής, αλλά απλά αποσκοπούν στην κτήση εκτελεστού τίτλου, ενώ επίσης τόσο αυτές όσο και η περιαφή του εκτελεστηρίου τύπου, δεν αποτελούν πράξεις αναγκαστικής εκτέλεσης αλλά προδικασία αυτής. Αντιθέτως αποτελεί επιθετική πράξη η επίδοση αντιγράφου εκ του πρώτου εκτελεστού απογράφου της διαταγής πληρωμής με την παρά πόδα αυτής επιταγή προς εκτέλεση κατ` αρθρ. 924 εδ. 1 ΚΠολΔ, αφού δι'αυτής εκκινείται η διαδικασία της αναγκαστικής εκτέλεσης (Βλ. Βενιέρη, Εφαρμογή του ν. 3869/2010 για τα υπερχρεωμένα φυσικά πρόσωπα, έκδοση 2013, σελ. 190 επ., ΕφΘεσ 2230/2008 ΕπισκΕμπΔ 2009.160, ΜΠρΛαμ 11/2015, Νόμος, ΜΠρΘεσ 1990/2014 Αρμ 2015.646, ΜΠρΘεσ 9050/2013 ΤΝΠ Νόμος, ΜΠρΛαμ 457/2013 ΤΝΠ Νόμος, ΜονΠρΠειρ 1084/2011, ΔΕΕ 2011.572). Επιπροσθέτως, από την απαγόρευση καταλαμβάνεται και κάθε επόμενη πράξη της εκτελεστικής διαδικασίας. Η κατά παράβαση της ανωτέρω διάταξης επιχειρηθείσα σε βάρος του οφειλέτη καταδιωκτική πράξη είναι απολύτως άκυρη, κατ'άρθρο 25 παρ. 2 του Πτωχευτικού Κώδικα που αναλογικά εφαρμόζεται στην προκειμένη περίπτωση, σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 9 και 15 του ν. 3869/2010. Τέλος, η εκ μέρους του οφειλέτη καθυστέρηση της εκπλήρωσης των υποχρεώσεων από τη ρύθμιση οφειλών, όπως αυτές τάσσονται στην απόφαση υπαγωγής του στο ν. 3869/2010, ή η επανειλημμένη δυστροπία στην τήρηση της ρυθμίσεως αποτελούν λόγους ανάκλησης της απόφασης αυτής και έκπτωσης του οφειλέτη από τη σχετική διαδικασία κατά τις διατάξεις του άρθρου 11 του ν. 3869/2010. Εάν ο οφειλέτης δεν τηρεί τις με την εκδοθείσα κατά τη διάταξη της παρ.2 του άρθρου 9 του ν.3869/2010 υποχρεώσεις του και συγκεκριμένα εφόσον ο οφειλέτης καθυστερεί υπαιτίως την καταβολή τεσσάρων διαδοχικών μηνιαίων δόσεων ετησίως ή καθυστερεί την καταβολή δόσεων της ρύθμισης, έτσι ώστε το συνολικό ύψος του ποσού σε καθυστέρηση να υπερβαίνει αθροιστικώς την αξία τεσσάρων (4) μηνιαίων δόσεων ετησίως

(άρθρ.9 παρ.3), ο πιστωτής δικαιούται μεν να θεωρήσει εαυτόν αποδεσμευμένο από τη διάταξη της απόφασης που αφορά την εξαίρεση της εκποίησης της κύριας κατοικίας του οφειλέτη και να επισπεύσει κατ' αυτής αναγκαστική εκτέλεση, όχι όμως αυτοδικαίως, αλλά αφού προηγουμένως ειδοποιήσει σχετικώς τον οφειλέτη καταγγέλλοντας κατά τη ρητή διατύπωση του νόμου τη διαταχθείσα ρύθμιση.

Στην προκειμένη περίπτωση, με τον τρίτο λόγο της υπό κρίση ανακοπής, η εξέταση του οποίου προτάσσεται από το παρόν Δικαστήριο, ο ανακόπτων ισχυρίζεται ότι πρέπει να ακυρωθούν α) η από 17-11-2025 επιταγή προς εεκτέλεση παρά πόδα του αντιγράφου εκ του πρώτου εκτελεστού απογράφου της με αριθμ. 47520/2013 διαταγής πληρωμής του Δικαστή του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών, β) η με αριθμό 1980/11-12-2015 έκθεση αναγκαστικής κατάσχεσης ακίνητης περιουσίας του δικαστικού επιμελητή του Εφετείου Αθηνών διορισμένου στο Πρωτοδικείο Αθηνών Διονυσίου Σταθόπουλου και γ) το υπ' αριθμ. 1987/18-12-2025 απόσπασμα της ανωτέρω έκθεσης αναγκαστικής κατάσχεσης περιουσίας, διότι πάσχουν απόλυτης ακυρότητας ως πράξεις της διαδικασίας αναγκαστικής εκτέλεσης, αφού η επίδικη απαίτηση έχει ήδη υπαχθεί σε τελεσίδικη δικαστική ρύθμιση του Ν. 3869/2010, με την οποία αναδιαμορφώθηκε το περιεχόμενο και οι όροι εξόφλησής της. Ειδικότερα ο ανακόπτων προβάλλει ότι, δυνάμει της υπ' αριθ. 1459/Φ2103/2014 τελεσίδικης απόφασης του τέως Ειρηνοδικείου Αθηνών, ολοκλήρωσε επιτυχώς τις καταβολές του άρθρου 8 του ανωτέρω νόμου, με συνέπεια να επέλθει αυτοδικαίως η απαλλαγή του από το υπόλοιπο των οφειλών του κατ' άρθρο 11 Ν. 3869/2010, ενώ ως προς την επίδικη απαίτηση απέμεινε μόνο η υποχρέωσή του να καταβάλλει το ποσό που ορίστηκε με την ίδια απόφαση για τη διάσωση της κύριας κατοικίας του, κατ' άρθρο 9 παρ. 2 του ίδιου νόμου. Ότι καίτοι συμμορφώθηκε και προς τη ρύθμιση αυτή, καταβάλλοντας τις προβλεπόμενες δόσεις, η καθ' ης ουδέποτε τον ενημέρωσε για τις μεταβολές του κυμαινόμενου επιτοκίου, αλλά, παρά ταύτα, του απέστειλε εξώδικες δηλώσεις, με τις οποίες επικαλέστηκε ληξιπρόθεσμες οφειλές και τελικώς κατήγγειλε τη ρύθμιση του άρθρου 9 παρ. 2 Ν. 3869/2010, κηρύσσοντάς τον έκπτωτο από την προστασία

της κύριας κατοικίας του. Ότι η έκπτωση αυτή είναι μη νόμιμη, δεδομένου ότι ο ίδιος είχε καταβάλει εμπροθέσμως τις δόσεις που γνώριζε ότι όφειλε. Ότι η επισπευδόμενη αναγκαστική εκτέλεση προσκρούει στο δεδικασμένο της ανωτέρω τελεσίδικης απόφασης και επιδιώκει την ικανοποίηση απαίτησης, η οποία είτε έχει αποσβεσθεί, κατόπιν της αυτοδίκαιης απαλλαγής του, είτε υφίσταται πλέον αποκλειστικά με το περιεχόμενο και τους όρους που της προσέδωσε η δικαστική απόφαση υπαγωγής του στις διατάξεις του Ν. 3869/2010. Με αυτό το περιεχόμενο, ο υπό κρίση λόγος ανακοπής τυγχάνει ορισμένος και νόμιμος στηριζόμενος στις διατάξεις των άρθρων 904, 918, 927, 933 ΚΠολΔ, και 4, 9 παρ. 2 και 3 του ν. 3869/2010, καθώς και 18 του ΠτΚ αναλογικώς εφαρμοζομένου και πρέπει να εξετασθεί περαιτέρω ως προς την ουσιαστική του βασιμότητα.

Από όλα ανεξαιρέτως τα νομίμως μετ' επικλήσεως προσκομιζόμενα έγγραφα, σε μερικά των οποίων γίνεται ειδική αναφορά κατωτέρω, χωρίς όμως να παραλειφθεί κάποιο για την ουσιαστική διάγνωση της διαφοράς, εκτιμώμενα, είτε προς άμεση απόδειξη είτε για τη συναγωγή δικαστικών τεκμηρίων, εφόσον επιτρέπεται η εμμάρτυρος απόδειξη, ανεξαρτήτως αν αυτά (έγγραφα) πληρούν τους όρους του νόμου (άρθρα 937 παρ.3, 591 παρ.1 και 2, 340 παρ.1 και 614 επομ. ΚΠολΔ, όπως οι διατάξεις αυτές ισχύουν μετά την αντικατάστασή τους με τον ν.4335/2015), από τις ομολογίες των διαδίκων που περιέχονται στις προτάσεις τους και αναφέρονται ειδικότερα κατωτέρω, σε συνδυασμό με τα διδάγματα της κοινής πείρας και λογικής αποδείχθηκαν τα ακόλουθα πραγματικά περιστατικά: Ο ανακόπτων, ηλικίας σήμερα 61 έτους, συνταξιούχος αστυνομικός, σύνηψε με την ανώνυμη τραπεζική εταιρεία με την επωνυμία «ΓΕΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ Α.Ε.», καθολική διάδοχος της οποίας κατέστη η «ΤΡΑΠΕΖΑ ΠΕΙΡΑΙΩΣ Α.Ε.» τη με αριθμ. [redacted]
2004 σύμβαση στεγαστικού δανείου. Ο ανακόπτων κατέθεσε ενώπιον του Ειρηνοδικείου Αθηνών την από 9-12-2011 με αριθμό κατάθεσης δικογράφου 2103/2011 αίτησή του περί υπαγωγής των οφειλών του στις ρυθμίσεις του ν.3869/2010, συμπεριλαμβανομένης και της επίδικης οφειλής. Με την αίτηση

αυτή επικαλούμενος έλλειψη πτωχευτικής ικανότητας και μόνιμη αδυναμία πληρωμής των ληξιπρόθεσμων χρηματικών οφειλών του, ζήτησε την επικύρωση του σχεδίου διευθέτησης των οφειλών του, άλλως τη ρύθμιση των χρεών του, σύμφωνα με το σχέδιο διευθέτησης που υπέβαλε και την εξαίρεση της κύριας κατοικίας του από την εκποίηση ώστε με την τήρηση από αυτόν της δικαστικής ρύθμισης των οφειλών του, να απαλλαγεί από το υπόλοιπο των χρεών του προς τις πιστώτριές του τράπεζες. Μεταξύ των καθ'ων της ανωτέρω αίτησης ήταν και η ανώνυμη τραπεζική εταιρεία με την επωνυμία «ΓΕΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ», καθολική διάδοχος της οποίας κατέστη η «ΤΡΑΠΕΖΑ ΠΕΙΡΑΙΩΣ Α.Ε.», αφού ο ανακόπτων ζήτησε τη δικαστική ρύθμιση και της προερχόμενης εκ της με αριθμ. ενέγγυας σύμβασης στεγαστικού δανείου οφειλής του. Η ανωτέρω αίτηση εκδικάσθηκε κατά τη δικάσιμο της 13-6-2014 και επ'αυτής εκδόθηκε η με αριθμ. 1459/Φ2103/2014 απόφαση του τέως Ειρηνοδικείου Αθηνών. Με την απόφαση αυτή έγινε δεκτό ότι συνέτρεχαν στο πρόσωπο του ανακόπτοντος οι προϋποθέσεις για την υπαγωγή του στη ρύθμιση του νόμου 3869/2010, και ειδικότερα σε αυτή των άρθρων 8 παρ. 2 και 9 παρ. 2, και το Δικαστήριο προέβη σε συνδυασμό των δύο ρυθμίσεων του νόμου και συγκεκριμένα αυτής του άρθρου 8 παρ. 2 για μηνιαίες καταβολές επί πέντε έτη και αυτής του άρθρου 9 παρ.2 για σταδιακές καταβολές προκειμένου να εξαιρεθεί από την εκποίηση η κύρια κατοικία του, ήτοι μια μονοκατοικία επιφανείας 88,40 τ.μ. στην με θέση στάθμευσης συνολικής επιφανείας 30,44 τ.μ. Έτσι, τα χρέη του ρυθμίσθηκαν κατά πρώτο λόγο κατ' άρθρο 8 παρ. 2 ν. 3869/2010 με μηνιαίες καταβολές μέσα στις πέντε πρώτες ημέρες κάθε μήνα, απευθείας στους πιστωτές του από το εισόδημά του, ο χρόνος των οποίων ορίσθηκε σε πέντε (5) έτη, αρχής γενομένης εντός του πρώτου τριημέρου του επόμενου μήνα από τη δημοσίευση της απόφασης. Όσον αφορά στο ειδικότερο περιεχόμενο της ρύθμισης αυτής, το προς διάθεση στους πιστωτές του ποσό, ορίσθηκε σε 300,00 ευρώ το μήνα, το οποίο επιμερίσθηκε στους πιστωτές του ως κάτωθι: 1) στην «Γενική Τράπεζα της Ελλάδοα Α.Ε.» α) ποσό 113,61 ευρώ και β) 3,56 ευρώ, 2) προς την MARFIN POPULAR BANK

PUBLIC CO LTD ποσό 74,97 ευρώ, 3) προς την «Εθνική Τράπεζα της Ελλάδος ποσό 38,01 ευρώ, 4) προς την Αγροτική Τράπεζα της Ελλάδος ποσό 29,23 ευρώ και 5) προς το Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων ποσό 40,59 ευρώ. Η παραπάνω ρύθμιση του άρθρου 8 παρ. 2 ν. 3869/2010 συνδυάστηκε με αυτή του άρθρου 9 παρ. 2 του ίδιου νόμου, καθόσον ο αιτών προέβαλε αίτημα εξαίρεσης της κύριας κατοικίας του από την εκποίηση. Το αίτημά του έγινε δεκτό κι έτσι εξαιρέθηκε από την εκποίηση η ανωτέρω κύρια κατοικία του. Για τη διάσωση δε της κύριας κατοικίας του υποχρεώθηκε να καταβάλει ποσό 44.772,48 ευρώ. Η αποπληρωμή του ποσού αυτού ορίσθηκε να γίνει σε μηνιαίες δόσεις εντόκως, χωρίς ανατοκισμό με το μέσο επιτόκιο στεγαστικού δανείου, με το κυμαινόμενο επιτόκιο, που θα ισχύει κατά το χρόνο της αποπληρωμής, σύμφωνα με το στατιστικό δελτίο της Τράπεζας της Ελλάδος αναπροσαρμοζόμενο με επιτόκιο αναφοράς αυτό των Πράξεων Κύριας Αναχρηματοδότησης της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας, ο δε χρόνος εξόφλησής του ορίσθηκε σε 20 χρόνια, με χρόνο έναρξης των μηνιαίων καταβολών μετά τη λήξη της περιόδου χάριτος, η οποία ορίσθηκε να ξεκινήσει από τον επόμενο μήνα που ακολουθεί τη δημοσίευση της απόφασης και να διαρκέσει 60 μήνες (ώστε να μη συμπέσει η ρύθμιση του άρθρου 9 με αυτή του άρθρου 8). Το ποσό των καταβλητέων εντός του πρώτου τριημέρου εκάστου μήνα μηνιαίων δόσεων ορίσθηκε σε 186,55 ευρώ, επί 240 μήνες (20 έτη Χ 12 μήνες). Η καταβολή αυτών των δόσεων ορίσθηκε να γίνει προς την ανώνυμη τραπεζική εταιρεία με την επωνυμία «ΓΕΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ», καθολική διάδοχος της οποίας κατέστη η «ΤΡΑΠΕΖΑ ΠΕΙΡΑΙΩΣ Α.Ε.» για την ως άνω απαίτησή της εκ της προαναφερθείσας με αριθμ.
σύμβασης στεγαστικού δανείου. Η ανωτέρω απόφαση δημοσιεύθηκε στις 10-10-2014 και έχει πλέον καταστεί τελεσίδικη, αφού δεν αποδείχθηκε η άσκηση τακτικών ή έκτακτων ένδικων μέσων κατ'αυτής, ούτε η καθ'ης η ανακοπή ισχυρίσθηκε ότι άσκησε κατ'αυτής έφεση, αλλά ούτε αρνήθηκε τον ισχυρισμό του ανακόπτοντος περί τελεσιδικίας της ανωτέρω απόφασης. Εν συνεχεία αποδείχθηκε ότι ειδική διάδοχος της επίδικης ρυθμισθείσας δικαστικά

απαίτησης κατέστη η αλλοδαπή εταιρεία ειδικού σκοπού με την επωνυμία που εδρεύει στο Δουβλίνο της Ιρλανδίας, λόγω μεταβίβασης αυτής προς τιτλοποίηση σύμφωνα με τις διατάξεις του ν.3156/2003, από την ανώνυμη τραπεζική εταιρεία με την επωνυμία «ΤΡΑΠΕΖΑ ΠΕΙΡΑΙΩΣ», δυνάμει της από 21-7-2020 σύμβασης πώλησης και μεταβίβασης επιχειρηματικών απαιτήσεων, περίληψη της οποίας καταχωρήθηκε νόμιμα, την 22-2-2020, στα δημόσια βιβλία του άρθρου 3 του ν. 2844/2000 του Ενεχυροφυλακείου Αθηνών στον τόμο 11, με αύξοντα αριθμό 241 και έλαβε αριθμ. πρωτ. 293/22-7-2020. Επιπροσθέτως, δυνάμει της από 23-12-2020 σύμβασης διαχείρισης επιχειρηματικών απαιτήσεων, περίληψη της οποίας καταχωρήθηκε νόμιμα, την 24-12-2020, στα δημόσια βιβλία του άρθρου 3 του ν. 2844/2000 του Ενεχυροφυλακείου Αθηνών στον τόμο 11, με αύξοντα αριθμό 486 και έλαβε αριθμ. πρωτ. 539/24-12-2020, ανέλαβε η καθ'ης η ανακοπή ανώνυμη εταιρεία διαχείρισης απαιτήσεων από δάνεια και πιστώσεις τη διαχείριση των κατά τα ανωτέρω μεταβιβασθεισών απαιτήσεων και μεταξύ αυτών και της επίδικης απαίτησης. Ακολούθως, με τη με αριθμό πρωτοκόλλου 891/24-11-2022 καταχώρηση στα δημόσια βιβλία του Ενεχυροφυλακείου Αθηνών (τόμος 15, αριθμός 138), επικαιροποιήθηκε το με αριθμό πρωτοκόλλου 539/24-12-2029 έντυπο δημοσίευσης της από 23-12-2020 σύμβασης διαχείρισης επιχειρηματικών απαιτήσεων, που καταχωρήθηκε στα δημόσια βιβλία του Ενεχυροφυλακείου Αθηνών στον τόμο 11 και αριθμό 486, ως προς τους συμβατικούς όρους (α. Νόμισμα και ποσό της αμοιβή διαχείρισης και δ. Περίληψη των εξουσιών του Διαχειριστή Απαιτήσεων). Τέλος, με τη με αριθμό πρωτοκόλλου 892/24-11-2022 καταχώρηση στα δημόσια βιβλία του Ενεχυροφυλακείου Αθηνών (τόμος 15, αριθμός 139) της από 21-7-2020 σύμβασης πώλησης και μεταβίβασης απαιτήσεων, μεταβλήθηκε-συμπληρώθηκε το με αριθμ. πρωτ. 293/22-7-2029 έντυπο δημοσίευσης της από 22-7-2020 σύμβασης πώλησης και μεταβίβασης επιχειρηματικών απαιτήσεων, καταχωρηθέν στα δημόσια βιβλία του Ενεχυροφυλακείου Αθηνών στον τόμο 11, με αύξοντα αριθμό 241 , οπότε και συμπληρώθηκε η γενική περιγραφή των

μεταβιβαζόμενων επιχειρηματικών απαιτήσεων, όπως αυτή περιλαμβανόταν στο από 22-7-2020 έντυπο δημοσίευσης της σύμβασης πώλησης και μεταβίβασης απαιτήσεων, ενώ παράλληλα επικαιροποιήθηκαν οι διατάξεις περί διαχείρισης των απαιτήσεων και η εκπροσώπηση των συμβαλλομένων. Μετά από αίτηση της καθ' ης η ανακοπή, υπό την ιδιότητά της ως διαχειρίστρια της επίδικης απαίτησης, εκδόθηκε η με αριθμ.47520/2013 διαταγή πληρωμής του Δικαστή του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών, με την οποία ο ανακόπτων διατάχθηκε να καταβάλει στην καθ'ης η ανακοπή, το ποσό των 41.738,51 ευρώ, με το νόμιμο τραπεζικό επιτόκιο υπερημερίας από 1-9-2011 πλέον προμηθειών και εν γένει εξόδων καθώς και το ποσό των 750,00 ευρώ για τη δικαστική δαπάνη έκδοσης της διαταγής πληρωμής. Η εν λόγω διαταγή πληρωμής επιδόθηκε στον ανακόπτοντα για πρώτη φορά την 24-1-2014 με την παρά πόδα αυτής από 17-1-2014 επιταγή προς πληρωμή και για δεύτερη φορά την 20-11-2025 με την παρά πόδα αυτής από 17-11-2025 επιταγή προς εκτέλεση, με την οποία επιτάχθηκε ο ανακόπτων να καταβάλει στην καθ'ης η ανακοπή α) για επιδικασθέν κεφάλαιο 41.738,51 ευρώ, β) για επιδικασθείσα δικαστική δαπάνη 710,00 ευρώ, γ) για τόκους υπερημερίας από 1-9-2011 έως 17-1-2014 11.535,49 ευρώ, δ) για έξοδα λήψης απογράφου 3 ευρώ, ε) για σύνταξη της από 17-1-2014 Α' επιταγής 100,00 ευρώ, στ) για δαπάνη επίδοσης της από 17-1-2014 Α' επιταγής 30 ευρώ, ζ) για σύνταξη της από 17-11-2025 επιταγής 40,00 ευρώ κι η) για δαπάνη επίδοσης της από 17-11-2025 επιταγής 50,00 ευρώ. Με βάση το πρώτο εκτελεστό απόγραφο της με αριθμ. 47520/2013 διαταγής πληρωμής του Δικαστή του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών, επιβλήθηκε αναγκαστική κατάσχεση επί του δικαιώματος πλήρους κυριότητας του ανακόπτοντος επί α) του με και με στοιχεία Γ1 διαμερίσματος του ισογείου επιφανείας μέτρων τετραγωνικών 88,40 και β) της με
και με στοιχεία Ρ-1 κλειστής θέσης στάθμευσης αυτοκινήτου, αμφότερων κειμένων στο Δήμο της Περιφερειακής Ενότητας Δυτικού Τομέα Αθηνών, της Περιφέρειας Αττικής και συγκεκριμένα επί της οδού ,συνταχθείσας σχετικά της με αριθμό 1980/11-

12-2025 έκθεσης αναγκαστικής κατάσχεσης ακίνητης περιουσίας του δικαστικού επιμελητή της περιφέρειας του Εφετείου Αθηνών με έδρα το Πρωτοδικείο Αθηνών, Διονυσίου Σταθόπουλου, η οποία επιδόθηκε στον ανακόπτοντα την 12-12-2025. Περαιτέρω αποδείχθηκε ότι σε χρόνο προγενέστερο της επίδοσης της από 17-11-2025 επιταγής προς εκτέλεση, ο ανακόπτων προέβη για το διάστημα από τον Νοέμβριο του έτους 2014 έως και τον Οκτώβριο του έτους 2019, σε σύμμετρες καταβολές ποσού 300,00 ευρώ προς όλους τους πιστωτές του, με αποτέλεσμα να επέλθει αυτοδίκαια και η απαλλαγή του, γεγονός που δεν αμφισβητείται ειδικότερα από την καθ'ης. Κι ενώ ο ανακόπτων είχε ξεκινήσει να καταβάλει δυνάμει της ανωτέρω απόφασης του Ειρηνοδικείου Αθηνών από τον μήνα Νοέμβριο του έτους 2019 το ποσό των 200,00 ευρώ, που αφορούσε στην ρύθμιση του άρθρου 9 παρ. 2 του ν. 3869/2010, η καθ'ης του επέδωσε την από 20-3-2023 εξώδικη δήλωση γνωστοποιώντας του ότι είχε καταστεί υπερήμερος περί την καταβολή δόσεων της ρύθμισης και το ότι το συνολικό ύψος του ποσού σε καθυστέρηση υπερέβαινε αθροιστικώς την αξία τεσσάρων μηνιαίων δόσεων ετησίως, ήτοι δεν έχουν καταβληθεί δόσεις συνολικού ποσού 9.213,94 ευρώ, καλώντας τον να προβεί στην καταβολή των δόσεων αυτών εντός του διαστήματος των δεκαπέντε (15) ημερολογιακών ημερών. Τελικά η καθ'ης δυνάμει της από 5-7-2023 εξώδικης οχλήσεως, κατήγγειλε την ανωτέρω ρύθμιση σύμφωνα με τις επιταγές του άρθρου 9 παρ. 3 του ν. 3869/2010, καλώντας τον ανακόπτοντα να καταβάλει τις ληξιπρόθεσμες οφειλές του, δηλώνοντας ταυτοχρόνως ότι σε περίπτωση μη συμμόρφωσής του, θα προχωρούσε στην επίσπευση αναγκαστικής εκτέλεσης, ως ορίζει ο νόμος. Πλην όμως, από τα προσκομιζόμενα αποδεικτικά μέσα δεν αποδείχθηκε ότι συνέτρεχαν οι νόμιμες προϋποθέσεις καταγγελίας της ως άνω ρύθμισης. Ειδικότερα, κατά τη διάταξη του άρθρου 9 παρ. 3 του ν. 3869/2010, η καταγγελία της ρύθμισης της κύριας κατοικίας προϋποθέτει υπαίτια καθυστέρηση του οφειλέτη στην καταβολή των οριζόμενων με τη δικαστική απόφαση δόσεων. Εν προκειμένω, ο ανακόπτων κατέβαλλε από τον μήνα Νοέμβριο του έτους 2019 ποσά προς εξυπηρέτηση της ανωτέρω ρύθμισης, γεγονός που ουδόλως αμφισβητείται από την καθ'ης,

αντιθέτως αναγνωρίζει ότι έχει καταβληθεί από την 10-10-2014 έως την 4-8-2023 το συνολικό ποσό των 14.046,32 ευρώ, ενώ η ίδια, με την από 4-8-2023 επιστολή της, η οποία απεστάλη μεταγενεστέρως της από 5-7-2023 καταγγελίας της ρύθμισης, αφενός απολογείται για τη μη έγκαιρη ενημέρωση του ανακόπτοντος του σχετικά με τη ληξιπρόθεσμη οφειλή του και αφετέρου του γνωστοποιεί για πρώτη φορά αναλυτικό πίνακα αποπληρωμής της οφειλής, στον οποίο προσδιορίζονται ανά μηνιαία δόση το καταβλητέο ποσό, το χρεολύσιο, και οι τόκοι, τα ποσά που είχαν καταβληθεί από τον ανακόπτοντα, και αναλυτικό πίνακα διακύμανσης του επιτοκίου. Υπό τα δεδομένα αυτά, δεν αποδείχθηκε ότι η καθυστέρηση του ανακόπτοντος στην καταβολή των δόσεων οφειλόταν σε υπαίτια παράλειψή του να συμμορφωθεί προς τη δικαστική ρύθμιση, αλλά αντιθέτως αυτή συνδέεται με την έλλειψη προηγούμενης έγκαιρης και αναλυτικής ενημέρωσής του ως προς τον τρόπο διαμόρφωσης των οφειλομένων ποσών. Συνεπώς, η καταγγελία της ρύθμισης δεν ήταν νόμιμη και δεν μπορούσε να αποτελέσει έρεισμα για την επίσπευση της αναγκαστικής εκτέλεσης επί της προστατευόμενης κύριας κατοικίας του ανακόπτοντος. Άλλωστε, η ίδια η καθ' ης αναγνώρισε με την από 4-8-2023 επιστολή της ότι η επίμαχη ληξιπρόθεσμη οφειλή δεν αφορούσε μη καταβολή των δόσεων της δικαστικής ρύθμισης, αλλά τόκους που είχαν προκύψει κατά την εκτέλεση αυτής, ενώ ο ανακόπτων, αμέσως μετά την παραλαβή της από 5-7-2023 εξώδικης όχλησης, αμφισβήτησε το ύψος της οφειλής, ζήτησε αναλυτική ενημέρωση και τη χορήγηση των σχετικών στοιχείων, γεγονός που επίσης δεν συνάδει με συμπεριφορά οφειλέτη που υπαιτίως παραλείπει να συμμορφωθεί προς τη δικαστική ρύθμιση. Ο ισχυρισμός του ανακόπτοντος περί απαλλαγής του από την επίδικη απαίτηση, κατ' εφαρμογή του άρθρου 11 παρ. 1 του ν. 3869/2010, λόγω της ολοκλήρωσης της ρύθμισης του άρθρου 8 παρ. 2 του ίδιου νόμου, κρίνεται απορριπτέος, καθόσον η προβλεπόμενη από την ως άνω διάταξη απαλλαγή επέρχεται, κατά τη ρητή επιφύλαξή της, χωρίς να καταλαμβάνει τις υποχρεώσεις που απορρέουν από τη ρύθμιση του άρθρου 9 παρ. 2 του ν. 3869/2010 περί διάσωσης της κύριας κατοικίας, οι οποίες

εξακολουθούν να βαρύνουν τον οφειλέτη μέχρι την ολοσχερή εξόφλησή τους. Πλην όμως, η καθ' ης, προκειμένου να προβεί νομίμως σε καταγγελία της ως άνω ρύθμισης και, συνακόλουθα, να επισπεύσει αναγκαστική εκτέλεση επί της κύριας κατοικίας του ανακόπτοντος, όφειλε να αποδείξει τη συνδρομή των προϋποθέσεων του άρθρου 9 παρ. 3 του ν. 3869/2010, μεταξύ των οποίων και την υπαίτια καθυστέρηση του ανακόπτοντος στην καταβολή των οριζόμενων με τη δικαστική απόφαση δόσεων, γεγονός που, κατά τα προεκτεθέντα, δεν αποδείχθηκε. Συνεπεία όλων των ανωτέρω, με την επίδοση της από 17-11-2025 επιταγής προς εκτέλεση παρά πόδα του αντιγράφου εκ του πρώτου εκτελεστού απογράφου της με αριθμ.47520/2013 διαταγής πληρωμής του Δικαστή του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών στον ανακόπτοντα, αλλά και με την επιβολή της αναγκαστικής κατάσχεσης που επιβλήθηκε την 11-12-2025 στο ακίνητο ιδιοκτησίας του, δυνάμει της με αριθμό 1980/11-12-2025 έκθεσης αναγκαστικής κατάσχεσης ακίνητης περιουσίας του δικαστικού επιμελητή της περιφέρειας του Εφετείου Αθηνών, με έδρα το Πρωτοδικείο Αθηνών, η οποία στηρίχθηκε στην προηγηθείσα από 5-7-2023 καταγγελία της δικαστικής ρύθμισης, η οποία, σύμφωνα με όσα προεκτέθηκαν, δεν ήταν νόμιμη, παραβιάσθηκε η διαταχθείσα με τη με αριθμ. 1459/Φ2103/2014 απόφαση του Ειρηνοδικείου Αθηνών ρύθμιση των οφειλών του ανακόπτοντος, μεταξύ των οποίων και της επίδικης, και η διαταχθείσα εξαίρεση της κύριας κατοικίας του από την εκποίηση, με αποτέλεσμα να πάσχουν ακυρότητας οι προσβαλλόμενες πράξεις της εκτελεστικής διαδικασίας (άρθρ. 9 παρ. 2 και 3 του ν. 3869/2010, 904, 918, 927 και 933 ΚΠολΔ), γενομένου δεκτού ως και ουσία βάσιμου του υπό κρίση τρίτου λόγου ανακοπής, παρελκούσης ως εκ τούτου ως άνευ αντικειμένου της εξέτασης της νομικής και ουσιαστικής βασιμότητας των υπόλοιπων λόγων της ένδικης ανακοπής, οι οποίοι άπαντες κατατείνουν στο ίδιο αποτέλεσμα, ήτοι στην ακύρωση των ανωτέρω προσβαλλόμενων πράξεων της εκτελεστικής διαδικασίας. Πρέπει τέλος να σημειωθεί ότι η καθ' ης η ανακοπή προβάλλει ένσταση καταχρηστικής άσκησης της υπό κρίση ανακοπής, η οποία όμως ως προταθείσα κατά αμιγώς διαδικαστικής πράξης, ήτοι της υπό κρίση ανακοπής, πρέπει να απορριφθεί ως νόμω αβάσιμη, διότι

επί των αμιγώς διαδικαστικών πράξεων που ενεργούνται στον χώρο του δικονομικού δικαίου, δεν εφαρμόζεται η διάταξη του άρθρου 281 ΑΚ, η οποία απαγορεύει την καταχρηστική άσκηση δικαιωμάτων του ουσιαστικού δικαίου. Στις διαδικαστικές αυτές πράξεις προσήκει η ρύθμιση του άρθρου 116 ΚΠολΔ, από το οποίο όμως δεν προβλέπεται ρητώς ότι η κατά παράβασή του επιχειρηθείσα διαδικαστική πράξη είναι απαράδεκτη. Αν όμως η παραβίαση των επιταγών του άρθρου 116 ΚΠολΔ καταφάσκει την έλλειψη εννόμου συμφέροντος προς επιχείρηση της διαδικαστικής πράξης, τότε η πράξη αυτή είναι απαράδεκτη, διότι δεν συντρέχει η διαδικαστική προϋπόθεση του εννόμου συμφέροντος (ΑΠ 905/2011, δημ. ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ, ΑΠ 1003/2008, ΑΠ 1142/2006, ΝοΒ 2006. 1295). Στην προκειμένη δε περίπτωση ο ανακόπτων είχε έννομο συμφέρον προς άσκηση της υπό κρίση ανακοπής, αφού δι'αυτής επιδιώκει να προασπίσει την περιουσία του, με αποτέλεσμα η άσκηση της ανακοπής αυτής να μην αντιβαίνει στη διάταξη του άρθρου 116 ΚΠολΔ.

Κατόπιν των ανωτέρω, η υπό κρίση ανακοπή πρέπει να γίνει δεκτή ως βάσιμη κατ'ουσία και να ακυρωθούν:_α) η από 17-11-2025 επιταγή προς εκτέλεση παρά πόδα του αντιγράφου εκ του πρώτου εκτελεστού απογράφου της με αριθμ 47520/2023 διαταγής πληρωμής του Δικαστή του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών, β) η με αριθμό 1980/11-12-2025 έκθεση αναγκαστικής κατάσχεσης ακίνητης περιουσίας του δικαστικού επιμελητή της περιφέρειας του Εφετείου Αθηνών με έδρα το Πρωτοδικείο Αθηνών Διονυσίου Σταθόπουλου και γ) το υπ' αριθμ. 1987/18-12-2025 απόσπασμα της ανωτέρω έκθεσης αναγκαστικής κατάσχεσης. Τέλος, πρέπει να καταδικασθεί η καθ'ης η ανακοπή ένεκα της ήττας της, στα δικαστικά έξοδα του ανακόπτοντος, σύμφωνα με το νόμιμο αίτημα του τελευταίου (άρθρα 176, 191 παρ.2 ΚΠολΔ, 63 παρ. 1α, 65, 66 και 68 παρ. 1 ν.4194/2013 «Κώδικας Δικηγόρων»), προσδιοριζόμενων βάσει του ποσού της απαίτησης για το οποίο επισπεύστηκε η εκτέλεση (ΑΠ 905/2011 Τ.Ν.Π. ΝΟΜΟΣ, ΑΠ 328/2003 ΧρΙΔ 2003,547), όπως αναφέρεται ειδικότερα στο διατακτικό.

**ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ**

**Δικάζει** αντιμωλία των διαδίκων.

**Δέχεται** την ανακοπή.

**Ακυρώνει** την από 17-11-2025 επιταγή προς εκτέλεση παρά πόδα του αντιγράφου εκ του πρώτου εκτελεστού απογράφου της με αριθμ. 47520/2013 διαταγής πληρωμής του Δικαστή του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών.

**Ακυρώνει** την 1980/11-12-2025 έκθεση αναγκαστικής κατάσχεσης ακίνητης περιουσίας του δικαστικού επιμελητή της περιφέρειας του Εφετείου Αθηνών με έδρα το Πρωτοδικείο Αθηνών Διονυσίου Σταθόπουλου, καθώς και το υπ' αριθμ. 1987/18-12-2025 απόσπασμα της ανωτέρω έκθεσης αναγκαστικής κατάσχεσης του ίδιου Δικαστικού επιμελητή.

**Καταδικάζει** την καθ'ης η ανακοπή στα δικαστικά έξοδα του ανακόπτοντος, τα οποία ορίζει στο ποσό των χιλίων (1.000,00) ευρώ.

ΚΡΙΘΗΚΕ, αποφασίστηκε και δημοσιεύθηκε σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριό του χωρίς να παρευρίσκονται οι διάδικοι και οι πληρεξούσιοι δικηγόροι τους στις 1 Ιουλίου 2026.

**Η ΔΙΚΑΣΤΗΣ** **Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ**